

## Fereastra Mare

Ioan Popa

---

Fereastra Mare -  
Altarul Sâmbetei de Sus,  
Orgoliul Dorului de spus  
În zi de sărbătoare.

Brândușe, bujorei de munte,  
Capre negre, flori de colț,  
E ia neamului ce porți,  
Cununa albă de pe frunte.

Ești fereastra cea înaltă  
Dinspre cer înspre Cabană,  
Misterul viselor, capcană,  
De la o minte la cealaltă.

Briza rece de măiastră  
Cu umbra ei cea jucăușă,  
Sfioasă, luna, nu pe ușă  
Intră agale pe fereastră!

E fereastra închinării,  
Izvorul luminii vii,  
Farul ai săi copii  
Spre limanul înserării.

Răscruce spre infinite căi  
De speranță și credință,  
Unde Maica noastră, Sfântă,  
Ocroțește fiii ei cei răi!

Din depărtare te zăresc  
Prin ochiul unui șoim stăpân.  
Sclavul tău pe veci rămân,  
La tine, azi, mă spovedesc!

La slujba ta cea sfântă  
Stelele îți aprind lumini,  
Martori, brazii ți se-nchină,  
Apa - o priceasnă-ți cântă!

Slăbit ești suflet chinuit,  
De norii vieții nu te teme  
La Chiliuța lui Arsene

Închină-te! și-ai biruit!

Eternă ești, Mare Fereastră -  
Altarul „nost” brâncovenesc,  
Mereu cu tine mă fălesc -  
Tu ești mândria noastră!

Zeiță, tu, ca o sihastră  
Mereu emblemă - a ta, a mea;  
A Făgărașului, Polară Stea -  
E-a Sâmbetei de Sus, Fereastră!